

[Askjær Jørgensen]

del til, at industriministeren siger: ja men nu skal vi først have dette meget grundigt undersøgt, så skal der være meget lange høringsperioder, og så skal vi se meget grundigt på det i et udvalg. Det vil altså sige, at i de mange år, der kan gå med at tænke på, hvordan man nu skal gøre noget på disse områder, kan den urskov, som man ikke synes om, med disse mange andre kort få lov til at florere til skade for forbrugerne. Jeg synes, det er meget bagstræverisk. Det gode, danske pengeinstitutter har taget initiativ til at gøre for samfundet, vil man i dette ting gøre alt, hvad man kan, for at forhindre. Det er trist.

Men vi har fået et pust af denne ånd ind i folketingsalen i dag; vi kæntrer. Det kan man læse om i historiebøgerne fra maskinstormernes tid. Dengang var der også mennesker, der var bange for den ny teknologi. Det er vi ikke i fremskridtspartiet, men det er trist, at der er partier, der kalder sig arbejderpartier, som stadig væk tror, man kan holde folk i beskæftigelse ved at forhindre ny teknik. Det stik modsatte er tilfældet.

Jeg må så sige til fru Lilli Gyldenkilde, at selv om den daværende rigsdag forlods havde diskuteret, hvordan vi skulle indrette samfundet, så det var parat til at modtage bilismen, havde der ikke på det tidspunkt været nogen folkevalgte, der var i stand til at forestille sig, hvordan et samfund med biler ville være.

Hvis folketinget, før vi fik TV i alle hjemmene, skulle være gået i gang med at diskutere, hvordan man skulle indrette lovgivningen, så samfundet kunne holde til, at alle hjem fik TV, ville man heller ikke have været i stand til det.

Derfor mener jeg heller ikke, at nogen politiker på nuværende tidspunkt er i stand til at sige, hvordan man skal indrette samfundet, for at der ikke sker noget ganske forfærdeligt, hvis vi får Dankortet. Det har man simpelt hen ikke fantasi til at se for sig. Der er ingen i dette samfund, der er så elendige til at se ind i fremtiden som politikerne, og det er, fordi de beskæftiger sig med så mange, mange forskellige ting. Derfor har vi den holdning, at det ville være lykkeligt, hvis politikerne og regeringen ville holde fingrene fra at lovgive her, for så var der størst chance for, at det ville gå godt.

Industriministeren (Erling Jensen):

Jeg må bedrøve hr. Askjær Jørgensen med, at jeg efter hans lange indlæg kan nøjes med to meget korte bemærkninger.

Den ene er, at de mange synspunkter, hr. Askjær Jørgensen tillagde mig, fremgik ikke af mit indlæg, og det vil han konstatere, når han får lejlighed til at læse det, for jeg forstår, at han greb det ikke i farten.

Den anden er, at allerede i morgen, vil jeg gætte på, vil hr. Askjær Jørgensen og andre hævde, at jeg er for hurtig til at fremsætte lovforslag. Jeg tror, hr. Askjær Jørgensen skal tage det ganske roligt; der er ikke tale om nogen forsinkelsesmanøvre omkring en lovgivning af denne art. Der er tale om en rimelig tid til høring, en rimelig tid til behandling her i tinget, og vi er i gang, hr. Askjær Jørgensen.

(Kort bemærkning).

Emmert Andersen (CD):

Det er ikke teknologien i sig selv, der er noget i vejen med. Det er brugen af teknologien, der kan være noget i vejen med.

I øvrigt ser jeg ikke nogen grund til at forlænge debatten yderligere, idet det, der kan siges om Dankortet, vel er sagt på nuværende tidspunkt, og specielt ikke, da det af hr. Svend Andersen stillede dagsordensforslag går ud på, at der skal gives en uddybende orientering. Hvis der i dette med en uddybende orientering også ligger, at vi kan få lov til at se systemforslaget – det lå ligesom implicite i ministerens svar før til mig – vil vi meget gerne stemme for dette dagsordensforslag.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det er en kort bemærkning til hr. Askjær Jørgensen, som ikke har forstået det grundlæggende i denne problemstilling og i teknik i al almindelighed.

Når teknik indføres, er det til gavn for nogle, neutralt for andre og skadeligt for atter andre. Det er for at få en afvejning af disse ting og for at sikre, at det ikke bliver til skade for nogen, f. eks. de små detailhandlere, f. eks. de svage i samfundet, at vi beskæftiger os med dette system. Det, vi skal sikre os, er, at det ikke bliver skadeligt for den